

לגיאורפיה; ראובן אבינועם (2); המחנך לוי (3); המורה למתמטיקה קיפר (4); המורה להתעמלות נשרי (5); המורה ביזיונסקי (6); המורה לאנגלית לוי (7) והמורה לציור אלדמע (8).

שלום, האדונים ציפס
שרידי המורים של המחזור. מימין לשמאל נראים: המורה ויטפון, המורה למלאכה סברדלוב (1), המורה

בפעם הבאה כתב סטרומינסקי שירושלים היא עיר הבירה של אפריקה הדרומית ועוד שסויות כאלה, וכמובן שקיבל ציון טוב. היום סטרומינסקי הוא מורה למוסיקה בקונסרבטוריון הישראלי, מלחין, ובוגר בית הספר הגבוה למוסיקה בפאריז. פעם זכה בפרס אקוים ופעמיים בפרסים של עיריית תל-אביב.

„מחנכנו בכיתה השישית היה אדון לוי,“ התחיל סיפור אחר, „והוא היה ירא כל הזמן שלא יתלכך מדור ההערות ביומן. פעם רשם ראובן גרוסמן-אבינועם הערה ביומן בנוסח הזה: „מפני מה חסרו אידלמן ופזי בשיעור אנגלית?“ (הם חסרו מפני שהיו אצל הרופא). לוי כעס מאוד וכתב במדור ההערות: „לא כאן המקום לשאל שאלות.“ למחרת כתב גרוסמן באותו מקום: „רק כאן המקום לדברים כאלה!“ על זה השיב לוי בהערה נוספת: „כאן לא מדור לחליפת מכתבים.“ גרוסמן כנראה לא הרגיש בתשובה ובזאת הכתימה חליפת ה- הערות.

התאומים של המחזור היו יהודה ונחום בוטקובסקי, שדמו זה לזה כשתי סיפוחים. מים. היום אחד מהם סוחר, בוגר בית ספר לכלכלה באנגליה והשני בוגר הטכניון העברי העוסק בתכנון מכני. „פעם מצא המורה את נחום בוטקובסקי בוכה, מה קרה? שאל אותו המורה. אני בוכה, ענה נחום, משום שאחי התאום הרביץ לי אתמול מכות. אז אמרתי לבן-דודי שיכה את אחי, אז הוא טעה והרביץ לי.“

★ ★ ★
הפדיקן אבל את הפנקס

היינו הולכים לגמנסיה ולא לומדים בגמנסיה,“ סיפר יצחק ערן (שפר), כיום סגן-אלוף בצה"ל. „אותי היו מכנים בשם קואינור, מפני שנולדתי בצ'כיה ובאותו זמן היו לנו עפרונות צ'כיים בשם קואינור. עסקנו בספורט אולי שמונה שעות ביום. היינו באים לגמנסיה לפני הלימודים, כדי שנוכל להספיק לשחק כדור-יד. עוד לפני הצלצול היינו רצים למגרש כדי לשחק. היתה לנו קבוצת כדור-יד שקראו לה המונצח. במשך שבע שנים רצופות ניצחנו את כל בתי הספר בארץ כולל את בית הספר הריאלי בחיפה. במכביה של שנת 1932 שיוחקנו נגד נבחרת צ'כיה וניצחנו.“

„היה לנו מורה לערבית ששמו היה כרסנטי,“ סיפר יגאל פז, יצואן. „הוא היה נוהג לומר: נתתי לשני תלמידים לא מספיק, לא אוכיר את שמם. אבל פז וסוסי קין — הוהרו! פעם היה לנו מורה, לא רוצה להזכיר את שמו, שהיה לו פנקס שחור ששם היה רושם את הצינונים. לא יכולנו להגיע אל הפנקס, מה עשינו? בפני נתהתי היה לנו עוף גדול — פליקן. פעם

הזרצ'יה

אביב

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18

ה'תרצ"ד

היהלומי
צבי גולדברג, זוכה ב' מלווה העממי ב'30 אלף, תוקע בחצוצרה לפתיחת כנס המחזור.

אשת השופט
שלום רוזן בת 29 — שבע ילדי (17), היתה המצטיינת במחזור.

שנה — הצמרת החברתית של ישראל כיום

אגרונומית
טייליה רייז, חיה מהבוגרים העוסקת בחקלאות.

אייסה בסיסה
ניירק צבי (15) כיום מנהל תחנות דלק ורפאל סוסקין (14) פרסומאי, מחזורים פעולת אייסה שושני (16) הצנוע, אף הוא מבוגרי מחזור כ"ב.

הקצין
סגן-אלוף יצחק ערן (שפר) כונה בשם קואינור, בגלל מוצאו הצ'כי, כמוצא עפרונות קואינור.

התאומים של המחזור כריהם הטובים ביותר, אחיו נחום, בהנדסה.